VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2015. gada 18. novembrī*

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme "VIGOR" — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme un agrāka starptautiska grafiska preču zīme "VIGAR" — Izmantošanas pierādījumu, kas ir iesniegti CD-ROM formā, pieņemamība — Noteiktajā termiņā neiesniegto papildu pierādījumu ņemšana vērā — Agrāku preču zīmju faktiska izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. pants un 57. panta 2. punkts — Forma, kas atšķiras elementos, kuri nemaina atšķirtspēju

Lieta T-361/13

Menelaus BV , Amsterdama (Nīderlande), ko pārstāv *A. von Mühlendahl* un *H. Hartwig*, advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *A. Folliard-Monguiral*, pārstāvis,

atbildētājs,

pārējie procesa ITSB Apelācijas padomē dalībnieki, kas iestājušies lietā Vispārējā tiesā –

Vicente Garcia Mahiques un ***Felipe Garcia Mahiques*** , ar dzīvesvietu Hesuspobre [*Jesus Pobre*] (Spānija), ko pārstāv *E. Pérez Crespo*,

par prasību par ITSB Apelācijas otrās padomes 2013. gada 23. aprīļa lēmumu lietā R 88/2012-2 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Vicente Garcia Mahiques* un *Felipe Garcia Mahiques*, no vienas puses, un *Menelaus BV*, no otras puses.

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs G. Berardis [*G. Berardis*], tiesneši O. Cūcs [*O. Czúcz*] (referents) un A. Popesku [*A. Popescu*],

sekretāre J. Veiherte [*J. Weychert*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 9. jūlijā,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 25. oktobrī,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā personu, kas iestājušās lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 8. novembrī,

ņemot vērā Vispārējās tiesas lietas dalībniekiem uzdotus rakstveida jautājumus un atbildes uz šiem jautājumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtas 2014. gada 10. un 11. decembrī,

pēc 2015. gada 21. janvāra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums [1] [..]

Lietas dalībnieku prasījumi

12 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— noraidīt personu, kas iestājušās lietā, apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu;

— piespriest ITSB un personām, kas iestājušās lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas prasītājai radušies procesā Apelācijas padomē.

13 ITSB un personu, kas iestājušās lietā, prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums [..]

Par pirmo pamatu attiecībā būtībā uz procesuālo tiesību normu saistībā ar izmantošanas pierādījumu sniegšanu pārkāpumu

16 Prasītāja būtībā norāda, ka divu *CD-ROM* izmantošana, lai iesniegtu pierādījumus Anulēšanas nodaļā, un viena papildu *CD-ROM* izmantošana Apelācijas padomē neesot atbilstoša grozītās Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.), 22. noteikuma 4. punktam, skatot to kopsakarā ar šīs regulas 79. un 79.a noteikumu. Tātad, kā iepriekš esot uzskatījusi cita ITSB Apelācijas padome citā lietā, runa esot par nepieņemamiem pierādījumiem.

17 ITSB, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, būtībā norāda, pirmkārt, ka preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādīšanas kārtība un pierādīšanas līdzekļi neesot ierobežoti un, otrkārt, ka attiecīgās procesuālās tiesību normas neizslēdzot šādu iesniegšanu.

18 Šajā ziņā no Regulas Nr. 207/2009 preambulas 10. apsvēruma izriet, ka likumdevējs ir uzskatījis, ka pamats aizsargāt agrāku preču zīmi pastāv tikai tiktāl, ciktāl tā ir tikusi faktiski izmantota. Atbilstoši šim apsvērumam minētās regulas 57. panta 2. un 3. punktā ir paredzēts, ka Kopienas preču zīmes īpašnieks var prasīt pierādījumu tam, ka piecu gadu laikā pirms pieteikuma par spēkā neesamības

1 — Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

atzīšanu iesniegšanas, kā arī attiecīgajā gadījumā – piecu gadu laikā pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma publicēšanas agrākā Kopienas preču zīme teritorijā, kurā tā ir aizsargāta, ir tikusi faktiski izmantota.

19 No apstrīdētā lēmuma 6. un 20. punkta izriet, ka, atbildot uz prasītājas lūgumu pierādīt agrāko preču zīmju faktisko izmantošanu, personas, kas iestājušās lietā, ir iesniegušas Anulēšanas nodaļā divus *CD-ROM*, kas ietver tostarp fotogrāfijas, rēķinus, katalogus un izdrukas no interneta vietnes. Tā kā Anulēšanas nodaļa tomēr ir uzskatījusi, ka faktiska izmantošana ir jāpierāda kumulatīvi attiecībā uz abiem Regulas Nr. 207/2009 57. panta 2. punktā minētajiem laikposmiem, tas ir, šajā lietā – laikposmu no 2000. gada 12. decembra līdz 2005. gada 11. decembrim (pieci gadi pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma publicēšanas, turpmāk tekstā – “pirmais laikposms”) un laikposmu no 2005. gada 23. decembra līdz 2010. gada 22. decembrim (pieci gadi pirms pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniegšanas, turpmāk tekstā – “otrais laikposms”), un ka saistībā ar pirmo laikposmu nav ticis iesniegts neviens pierādījums, kādēļ pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu ir jānoraida, personas, kas iestājušās lietā, apelācijas procesā Apelācijas padomē ir iesniegušas jaunu *CD-ROM*, kurā citu dokumentu starpā ir iekļauti vairāki rēķini attiecībā uz 2001.–2010. gadu, kā tas ir precizēts apstrīdētā lēmuma 40. punktā.

20 Apelācijas padome ir ņēmusi vērā visus iesniegtos pierādījumus. Kā ir norādīts apstrīdētā lēmuma 22. punktā, Apelācijas padome prasītājas argumentu, ar ko fakts, ka pierādījumi ir tikuši iesniegti *CD-ROM* formā, tiek kritizēts tā iemesla dēļ, ka tas to pārbaudi esot padarījis par ļoti sarežģītu, ir noraidījusi, būtībā uzskatot, ka ar minēto argumentu nepietiek, lai padarītu par spēkā neesošu attiecīgā *CD-ROM* satura pierādīšanas vērtību.

21 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka, atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu, un tiesas sēdē ITSB ir apstiprinājis, ka tas neuztur pret šo pamatu atbildes rakstā minēto iebildi par nepieņemamību, saskaņā ar kuru prasītāja nevarot pirmo reizi Vispārējā tiesā izvirzīt pierādījumu iesniegšanas, izmantojot *CD-ROM*, neatbilstošo raksturu.

22 Katrā ziņā Vispārējā tiesa precizē, ka tā uzskata, ka šis pamats ir pieņemams. Tā kā Apelācijas padome, piekrītot izskatīt pierādījumus, kas ir tikuši iesniegti *CD-ROM* formā, ir piemērojusi attiecīgās procesuālās tiesību normas, šis jautājums ir tās izskatāmā strīda daļa. Tādējādi prasītāja var pirmo reizi izvirzīt šo pamatu Vispārējā tiesā, jo tā pārbaude nav pretrunā 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 135. panta 4. punktam, saskaņā ar kuru lietas dalībnieki nevar mainīt Apelācijas padomē izskatītā strīda priekšmetu.

23 Aplūkojot pēc būtības, Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma, kas, kā izriet no minētās regulas 40. noteikuma 6. punkta, ir piemērojams spēkā neesamības atzīšanas procesos, 4. punktā ir norādīts, ka “pierādījumus sniedz saskaņā ar 79. un 79.a noteikumu, un principā iesniedz tikai papildu dokumentus un priekšmetus, tādus kā iepakojumi, uzlīmes, cenrāži, katalogi, faktūrrēķini, fotogrāfijas, laikrakstu sludinājumi un [..] rakstveida paziņojumi”.

24 No šīs tiesību normas izriet, ka tajā ietvertais pierādīšanas līdzekļu saraksts (iepakojumi, katalogi, faktūrrēķini utt.) nav izsmeļošs, jo tajā ir norādīts, ka “principā iesniedz tikai” tos pierādīšanas līdzekļus, kas ir norādīti sniegto piemēru sarakstā.

25 Turklāt judikatūrā ir apstiprināts, ka preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādīšanas kārtība un līdzekļi nav ierobežoti (spriedums, 2011. gada 15. septembris, *centrotherm Clean Solutions*/ITSB – *Centrotherm Systemtechnik* (“CENTROTHERM”), T-427/09, Krājums, EU:T:2011:480, 46. punkts). No minētā sprieduma izriet, ka Vispārējā tiesa, atbildot uz prasītājas šajā lietā izteikto argumentu, ka, ņemot vērā tirgus specifisko raksturu un attiecīgus komercdarbību veicošus klientus, šajā lietā pastāv grūtības savākt parastos pierādīšanas līdzekļus, tādus kā fotogrāfijas vai reklāmas materiāli, būtībā ir vēlējusies atgādināt, ka preču zīmes izmantošanas pierādīšanas līdzekļi ir daudzveidīgi.

26 Ārpus pēdējās minētās lietas konteksta tomēr ir skaidrs, ka tādi pierādīšanas līdzekļi kā audio vai video materiāli, piemēram, radio vai televīzijā pārraidīti reklāmas sludinājumi, nav izslēgti. Taču tie parasti ir pieejami tādā informācijas nesējā kā *CD-ROM* vai *USB* zibatmiņa un tos nevar sniegt papīra formā vai šāda dokumenta digitalizētā datnē.

27 Tas tā nav saistībā ar šajā lietā apstrīdētajiem pierādīšanas līdzekļiem, tādiem kā faktūrrēķini un katalogs (skat. iepriekš 19. punktu), kurus būtu bijis iespējams iesniegt uz papīra vai datnē, kas ietver skenētus dokumentus, bet kas iesniegšanas nolūkā ir tikuši ierakstīti *CD-ROM*.

28 Lai gan, protams, ar iepriekš 23.–26. punktā minētajiem principiem netiek liegti pierādījumi *CD-ROM* formā, izvirzītais jautājums vispirms attiecas uz pierādījumu nodošanas ITSB kārtību.

29 Tomēr pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, ar Regulas Nr. 2868/95 tiesību normām attiecībā konkrēti uz paziņojumu nodošanu ITSB, uz kurām atsaucas prasītāja, netiek liegta pierādījumu nodošana *CD-ROM* formā.

30 Šajā ziņā no iepriekš 23. punktā citētā Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 4. punkta izriet, ka pierādījumu sniegšana tiek veikta saskaņā ar minētās regulas 79. un 79.a noteikumu.

31 Regulas Nr. 2868/95 79. noteikumā ir paredzēts:

“Pieteikumus Kopienas preču zīmes reģistrācijai, kā arī jebkuru citu Regulā paredzētu pieteikumu un visus pārējos [ITSB] adresētos paziņojumus iesniedz šādi:

a) iesniedzot [ITSB] parakstītu attiecīgā dokumenta oriģinālu, ko vai nu nosūta pa pastu, vai piegādā personīgi, vai nosūta ar jebkuriem citiem līdzekļiem;

b) pārsūtot dokumentu pa telefaksu saskaņā ar 80. noteikumu;

[..]

d) pārraidot paziņojuma saturu ar elektroniskiem sakaru līdzekļiem saskaņā ar 82. noteikumu.”

32 Kā pamatoti precizē ITSB, uz šajā lietā aplūkojamo gadījumu neattiecas nedz Regulas Nr. 2868/95 79. noteikuma b) punkts, kas ir saistīts ar pārsūtīšanu pa telefaksu, nedz arī šīs regulas 79. noteikuma d) punkts, kas ir saistīts ar pārraidīšanu ar elektroniskiem sakaru līdzekļiem, jo attiecīgie *CD-ROM* ir tikuši nodoti parakstīta un pa pastu nosūtīta dokumenta pielikumā. Šāda iespēja faktiski ir paredzēta Regulas Nr. 2868/95 79. noteikuma a) punktā, un tajā tomēr nav ierobežoti nesēju veidi, kas ļauj saglabāt šo paziņojumu pielikumā sniegtos pierādījumus.

33 Šī analīze nav pretrunā Regulas Nr. 2868/95 79.a noteikumam, kurā saistībā ar 79. noteikuma a) punktā minētajiem rakstveida paziņojumu pielikumiem ir precizēts, ka, “ja dokumentu vai pierādījumu saskaņā ar 79. noteikuma a) punktu iesniedz [ITSB] tādā procedūrā iesaistītā puse, kurā iesaistīta vairāk nekā viena puse, dokumentu vai pierādījumu, kā arī visus dokumenta pielikumus iesniedz tik daudzos eksemplāros, cik pušu ir iesaistītas procedūrā”. Šajā lietā minētā 79.a noteikuma ievērošana ir tikusi nodrošināta, pēc ITSB lūguma iesniedzot divus attiecīgā *CD-ROM* eksemplārus, no kuriem viens ir ticis nodots prasītājai.

34 Protams, nav izslēgts, ka pierādījumu sniegšana *CD-ROM* formā, kas ietver vairākas elektroniskās datnes, šādi iesniegto pierādījumu analīzi var padarīt sarežģītāku, salīdzinot ar papīra formu vai vienkāršu datni, kas ietver skenētu dokumentu versiju un kas vienkārši ļauj veikt to identisku reproducēšanu, tos izdrukājot.

35 Šajā ziņā lietas dalībniekiem, kas sniedz izmantošanas pierādījumus *CD-ROM* formā, ir jānodrošina, ka to lasāmība neietekmē to pierādīšanas vērtību.

36 Taču šajā lietā prasītāja nav norādījusi nevienu tās tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, ko varētu būt radījusi attiecīgo pierādījumu sniegšanas kārtība. Turklāt, kā ir pamatoti norādījusi Apelācijas padome (skat. iepriekš 20. punktu), *CD-ROM* satura pierādīšanas vērtība nav apstrīdēta, jo digitalizētie dokumenti, kuri ir ierakstīti *CD-ROM* ietvertajās elektroniskajās datnēs, ir identificējami un lasāmi.

37 Visbeidzot saistībā ar prasītājas argumentu attiecībā uz ITSB Apelācijas ceturtās padomes 2012. gada 26. oktobra lēmumu lietā R 1259/2011-4 *Miquel Alimentcio Grup, SA* pret *Aldo GmbH & Co. KG* (“GOURMET”), kurā *CD-ROM* formā sniegts izmantošanas pierādījums ir ticis noraidīts kā tāds, kas ir pretējs piemērojamām tiesību normām, pamatojoties būtībā uz to, ka runa ir bijusi par nodošanas kārtību, kas minētajās normās nav paredzēta, ir jāatgādina, ka Vispārējo tiesu nesaista ITSB lēmumpieņemšanas prakse.

38 Turklāt judikatūrā ir apstiprināts, ka, lai gan, ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principu un labas pārvaldības principu, ITSB ir jāņem vērā agrāk pieņemtie lēmumi un īpaši uzmanīgi jāizskata jautājums par to, vai būtu vai nebūtu jāpieņem tāda paša veida lēmums, šo principu piemērošana tomēr ir jāsaskaņo ar tiesiskuma principa ievērošanu (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB, C-51/10 P, Krājums, EU:C:2011:139, 73.–75. punkts).

39 No iepriekš minētās analīzes izriet, ka Apelācijas padomes šajā lietā izmantotā pieeja atbilst piemērojamām tiesībām, no kā izriet, ka prasītāja nevar lietderīgi atsaukties uz citas apelācijas padomes pieņemtu pretēju lēmumu.

40 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Menelaus BV* sedz savus, kā arī atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), *Vicente Garcia Mahiques* un *Felipe Garcia Mahiques* tiesāšanās izdevumus.

Berardis Czúcz Popescu

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 18. novembrī.

[Paraksti]